

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uwzględnienie skargi;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza błędnie dopuściła dowody przedstawione w dniu 5 listopada 2014 r.;
- Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że przedstawione w terminie dowody były wystarczające do udowodnienia renomy;
- Izba Odwoławcza błędnie uznała, że przedstawione dowody były wystarczające do udowodnienia, że strona przeciwna ma prawo korzystać z renomy;
- Izba Odwoławcza popełniła błąd, akceptując ustalenia poczynione w wyroku R880;
- Izba Odwoławcza błędnie dopuściła dowody przedstawione w dniu 13 kwietnia 2015;
- Izba Odwoławcza błędnie odmówiła rejestracji znaku towarowego dla większego asortymentu towarów niż uzasadniają owe dowody. Izba Odwoławcza błędnie zastosowała przepisy dotyczące bezprawnego używania nazwy, stwierdzając, że popełniono błąd odnośnie do tych towarów lub renoma strony przeciwnej rozciągała się na te towary.

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2016 r. – Blackmore/EUIPO – Paice (DEEP PURPLE)**(Sprawa T-345/16)**

(2016/C 314/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Richard Hugh Blackmore (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: A. Edwards-Stuart, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ian Paice (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „DEEP PURPLE” – zgłoszenie nr 11 772 721

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie R 880/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uwzględnienie skargi;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza błędnie dopuściła dowody przedstawione w dniu 5 listopada 2014 r.;
- Izba Odwoławcza błędnie ustaliła, że istnieją wystarczające dowody renomy na podstawie materiału dowodowego przedstawionego w terminie;
- Izba Odwoławcza błędnie uznała, że dowody są wystarczające do tego, by ustalić, iż wnoszący sprzeciw jest uprawniony do udziału w korzystaniu z renomy.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2016 r. – Ville de Bruxelles/Komisja**(Sprawa T-352/16)**

(2016/C 314/41)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Ville de Bruxelles (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. Uyttendaele i S. Kaisergruber)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- orzeczenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;

i w konsekwencji

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2016/646 z dnia 20 kwietnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 692/2008 w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 6);
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 37 i 53 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, motywów 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. U. 2007, L 171, s. 1), załącznika I do tego rozporządzenia, jak też przekroczenia uprawnień i nadużycia władzy, których dopuściła się Komisja Europejska.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 5a ust. 3 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanых Komisji (Dz.U. 1999, L 184, s. 23), motywu 3 decyzji Rady 2006/512/WE z dnia 17 lipca 2006 r. zmieniającej decyzję 1999/468/WE ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanых Komisji (Dz.U. 2006, L 200, s. 11), motywu 25 rozporządzenia (WE) nr 715/2007, art. 5 ust. 3 tego rozporządzenia, jak też braku kompetencji Komisji do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia i przekroczenia uprawnień.